

Kérdés, barátaimnak

Szívesen lennék bölcs is. / Ősi könyvekben írva áll, mi a bölcsesség; / A világ harcától távol maradni s rövid / Időnkét félelem nélkül élni le. / Bölcsnek számít az is, / Aki megvan erőszak nélkül, / A rosszat jóval viszonozza, / S vágyait nem tölti be, hanem elfelejti. / Mindezt én nem tudom. / Csakugyan sötét korszakban élek.

Bertolt Brecht: Utódainkhoz

1

Fegyver sem kell az öléshez.
Egy új vámrendelettel
vagy kamatláb-ficammal
milliók pusztíthatók el.
Gyógyszerár-szabályozással
elérhető hogy Ámor
szétrohasszon egy földrészt.
Olajos bűzű iszapba
fojthatja bármely gigász-cég
egy szép ország büszkeségét.

Efféle belátáshoz
nincs szükség bölcsességre.
Bölcsesség ahhoz kell csak,
hogy mindezt helyeslés és
felháborodás nélkül
vehessük tudomásul.

Olyan országban élek,
ahol a hazafiasság
megélhetési eszme
továbbá heccparádé.
A vallástalan embert
keresztel fejbe csapnák.
Igazságosnak mondják
a spiclit, hogyha legjobb
barátját is besúgja.
Névsorolvasáskor
az üldözött előlép
s fejét a rönkre hajtja.

Efféle belátáshoz
nincs szükség bölcsességre.
Bölcsesség ahhoz kell csak,
hogy mindezt helyeslés és
felháborodás nélkül
vehessük tudomásul.

2

A bölcs ember kibékül
azzal, mi erősebb nála,
a kertjét túrja, vagy ha
nincs kertje, akkor az orrát.
Szép mosolyt ölt, mert érti,
mért torzulnak el mások.
A rákattintott béklyót
ékszernek próbálja látni.

Statáriumkor zsírba
áztatva földbe ássa
fegyverét a gerilla.
Eszüket így dugják el
sötét korban a bölcsök.
Helyeslést nem mímelnék,
de nem is háborognak.
Bocsánatkérő mosollyal
kihúzódik a körből
a lángész, ha besározták.

A tárgyak lefelé esnek.
Akkor is így igaz, ha
az adott tárgy vasgolyóbis
és én állok alatta.
Az én bölcsességemből
jó, hogy ennyire futja.
Aki szeretnek engem,
mért kérnek, hogy legyek más?